

ת"פ 46271/02/22 - מדינת ישראל נגד מגד קראקרה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 46271-02-22 מדינת ישראל נ' קראקרה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד סתיו גרוסמן
נגד הנאשם		מגד קראקרה ע"י ב"כ עוה"ד שלומציון גבאי מנדלמן

גזר הדין מותר לפרסום למעט פרטי המתלוננות

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:
הצגת מידע כוזב לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995; **מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן-**החוק**) (**3 עבירות**); **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא לחוק; **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 סיפא לחוק; **הטרדה באמצעות מתקן בזק** לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 (**2 עבירות**); **הטרדה מינית** לפי סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 רישא לחוק; **החזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין** לפי סעיף 214(ב)(3) לחוק.

פרטי כתב האישום

2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בין החודשים דצמבר 2021 ועד ליום 9.2.2022, יצר לעצמו הנאשם זהויות בדויות של נערות צעירות, והתכתב באמצעותן עם קטינות ברשת החברתית "TikTok" (להלן-טיקטוק) וביישומון "WhatsApp" (להלן-וואטסאפ). הנאשם שיתף את הקטינות בפרטים כוזבים אודות הדמות אותה גילם, ובחלק מן המקרים, שלח לקטינות תמונות או סרטונים של נערה הנחזית להיות אותה הדמות, כל זאת במטרה להשיג את הסכמתן להצטלם ולשלוח לו תמונות או סרטונים אינטימיים.

כנטען בעובדות האישום הראשון, התייצג הנאשם בכזב כנערה בגילאים 9-12 באישומים השני עד החמישי. **כנטען בעובדות האישום השני**, ביום 31.1.22 פנה הנאשם באמצעות הטיקטוק לקטינה א', ילידת 2012, שהציגה עצמה בת 9, והתייצג בפניה כקטינה בת 10. השניים המשיכו להתכתב בוואטסאפ, והנאשם ביקש מא' לא לספר לאיש על הקשר ביניהם. בהמשך, לבקשת הנאשם, א' שלחה לו שלושה סרטונים בהם איבריה האינטימיים חשופים, וחמישה סרטונים בהם נראית עומדת מול המצלמה כשפלג גופה התחתון עירום בעודה מנסה לדחוף

עיפון לכיוון ישבנה או איבר מינה, בחלק מהסרטונים נשמעים קולות כאב. בנוסף שלחה א' לנאשם שש תמונות בהם נראים איבר מינה או תחתוניה.

בתגובה שלח הנאשם לא' ארבעה סרטונים מיניים בהן נראות בחורות וקטניות במצבים אינטימיים. בהמשך להתכתבות, ביקש הנאשם מא' כי תשלח לו תוכן דומה נוסף, אך א' סירבה. משכך, איים עליה הנאשם שיפרסם את הסרטונים ששלחה לו, ויפעל לביישא ואת בני משפחתה בעיר מגוריה. נוכח האיומים הפסיקה א' את השיח עם הנאשם וחסמה אותו מליצור עמה קשר. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לו 14 שנים ובעבירה של סחיטה באיומים**.

כנטען בעובדות האישום השלישי, עובר ליום 27.1.22, פנה הנאשם באמצעות הטיקטוק לקטינה ב', ילידת 2012, שהציגה עצמה בת 9, והתייצג בפניה כקטינה בת 9. השניים המשיכו להתכתבות בווטסאפ במהלכה ביקש הנאשם שב' תצלם עצמה בתמונות וסרטונים בעלי אופי מיני. בתגובה, שלחה לו ב' תמונה בה נראית עומדת מול המראה כאשר פלג גופה התחתון חשוף ועשרה סרטונים בהם נראית יושבת מול המצלמה ומשפשפת את איבר מינה החשוף. את אחד מסרטונים אלה שלח הנאשם לקטינה א' כמתואר באישום השני.

בהמשך, ביום 27.1.22, איים הנאשם על ב' כי אם לא תשלח לו תמונות וסרטונים אינטימיים נוספים, הוא יפרסם את התכנים ששלחה לו, ואסר עליה לספר על תוכן שיחתם. ב' סירבה, אך הנאשם הפציר בה ושלח לה כחמישים הודעות רצופות בעלות אופי מיני, מטריד ומאיים. במסגרת ההתכתבות, לבקשתה של ב', שלח לה הנאשם תמונה בעלת אופי מיני של בחורה צעירה.

בעקבות הטרדותיו ואיומיו של הנאשם, שלחה ב' לנאשם סרטון בו נראה פלג גופה העליון חשוף ותמונה בעלת אופי מיני. על אף שנענתה לבקשותיו, המשיך הנאשם לאיים עליה שיפרסם את התכנים באם לא תשלח לו תמונות וסרטונים נוספים. בהמשך לכך, ביקש הנאשם מב' להגיע לביתו ולישון איתו, ואיים שאם לא תעשה כן יפרסם את התכנים. ב' סירבה לבקשותיו וחסמה את מספר הטלפון הנייד שלו כך שלא יוכל לשלוח לה הודעות. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לו 14 שנים, בעבירה של סחיטה באיומים ובהטרדה באמצעות מתקן בזק**.

כנטען בעובדות האישום הרביעי, במהלך חודש דצמבר 2021 נוצר קשר באמצעות הטיקטוק בין הנאשם והקטינה ג', ילידת 2009, שהציגה עצמה בת 12, כשהנאשם התייצג בפניה כקטינה בת 12 גם כן. בתקופה שבין התאריכים 14.12.21 ועד ליום 1.1.22 השניים התכתבו בווטסאפ, כשבתקופה זו הפציר הנאשם בג' מספר רב של פעמים לשלוח לו תמונות בעלות אופי מיני. בעקבות הפצרותיו, בעודה בבית הספר, הצטלמה ג' מול המראה בשירותים, כשהיא לבושה בבגדים ופניה מטושטשות. הנאשם לא התרצה וביקש ממנה לשלוח לו סרטונים, אך זו סירבה. בהמשך אותו היום, ביקש הנאשם מג' שתמתין שאביה יעזוב את החדר בו נמצאת, או אז שלח לה שני סרטונים מיניים וביקש ממנה במספר הזדמנויות רב שתשלח לו סרטונים בעלי אופי דומה. ג' סירבה וחסמה את הנאשם מליצור עמה קשר בווטסאפ. בגין מעשיו לו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לו 14 שנים, בעבירה של סחיטה באיומים, הטרדה מינית והטרדה באמצעות מתקן בזק וכן בעבירה של קבלת דבר במרמה**.

כנטען בעובדות האישום החמישי, במהלך חודש פברואר 2022, נוצר קשר בין הנאשם לבין ט' בדמותו כנערה. במהלך ההתכתבות ביניהם שלח הנאשם לט' תמונות וסרטונים של הקטניות ו-ב' (מהאישומים השני והשלישי), וביקש מט' במספר רב של פעמים לשלוח לו סרטון עירום שלה. לבקשתו, שלחה ט' לנאשם מספר תמונות שתוכן אינו ידוע. משחדלה ממעשיה, איים עליה הנאשם שאם לא תפגש עמו, יפרסם את התמונות ששלחה לו, **בכך ביצע הנאשם מעשה של ניסיון לסחיטה באיומים**.

כנטען בעובדות האישום השישי, בתקופה שבין 13.9.15 ועד ליום 11.10.21 החזיק הנאשם על הטלפון

הסלולארי שבחזקתו 75 תמונות ו-93 סרטונים הכוללים חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים וקטינות
בגילאים 6-14, לרבות סרטונים של המתלוננות א' ו-ב'.
3. בגדר הסדר הטיעון הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית לארבע שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי
לנפגעי העבירה, כשההגנה חופשית בטיעונה.

חוות דעת פסיכיאטריות

4. הנאשם - ועל כך אין חולק - לוקה במחלת סכיזופרניה ונמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. המחלוקת
המרכזית בין הצדדים נסובה סביב שאלת השפעת תסמיני מחלתו, אם בכלל, על מידת יכולתו להבין את הפסול
שבהם ולשלט במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, והאם נתוני עשויים לעלות כדי קרבה לסייג לאחריות
פלילית בנסיבות סעיף 40ט(א)(9) לחוק.

חו"ד מב"ן

הנאשם הופנה להסתכלות כבר בשלב המעצר ונמצא אחראי למעשיו, כשיר לעמוד לדין ושאינו במצב פסיכוטי
פעיל. מחוות דעת מב"ן שנערכה ע"י ד"ר גרינשפן, מנהל מחלקה (6.3.22) עולה כי הנאשם, בן 27, רווק, מוכר
למערכת הפסיכיאטרית משני אשפוזים קודמים בחודשים מאי 2020 ופברואר 2021, אובחן כלוקה במחלת נפש
מסוג סכיזופרניה בשילוב שימוש לרעה בסמים (גראס וחשיש). באשפוזי הביע תכנים פסיכוטיים בעלי אופי מיני של
גילוי עריות כלפי בני משפחתו האורגנית וארוסתו לשעבר, במהלך אשפוזיו היה מעורב במספר אירועים אלימים,
לרב לא ממניעים פסיכוטיים, חלקם הופנו כלפי בני משפחה שבאו לבקרו. הנאשם אובחן במהלך אשפוזיו כשיר
במצב פסיכוטי פרנואידי אם כי עוצמת מחשבות השווא שביטא, פחתה. בין האשפוזים היה במעקב פסיכיאטרי אך
לא התמיד בנטילת טיפול תרופתי ושב לצורך סמים. עם מעצרו, 9.2.2022, נערכו לו מספר בדיקות קליניות
(במועדים 9-11/2/22), הנאשם שלל מחשבות אובדניות ואת החשדות המיוחסים לו אך שב וביטא תכנים רדיפטיים
כלפי הוריו. להערכת בודקיו, לא נמצאה עילה לאשפוז דחוף. מסקירת חומרי החקירה עלה כי בחקירותיו
במשטרה הכחיש את המיוחס לו, שלל גירוי מינית מקטינות ומצפייה בסרטונים, שינה גרסאות וטען כי הופלל על ידי
אחרים. **לסיכום הוערך, כי מחלת הסכיזופרניה בה לוקה והתכנים הפסיכוטיים המיניים מהם סובל**
בשנתיים עובר למעצרו, אינם קשורים למעשיו בתיק זה. ולפיכך נמצא כשיר דיונית ומהותית לעמוד לדין
ואינו זקוק להמשך אשפוז פסיכיאטרי.

חו"ד מטעם ההגנה

5. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית (4.11.22) שנערכה על ידי ד"ר דוד אלטמרק, מומחה
בפסיכיאטריה, שאף העיד מטעמה (פרוטוקול מיום 15.1.23).
אף לשיטתו, הנאשם כשיר לעמוד לדין וסובל ממחלת סכיזופרניה בעלת אופי פרנואידי כלפי בני משפחתו,
המתבטאת ב"תסמינים חיוביים" כהגדרתו, של מחשבות שווא על קיום גילוי עריות במשפחתו (שרידים מתכנים אלו
מצא גם במהלך בדיקת הנאשם, חרף הטיפול התרופתי אותו נטל באותה עת). המומחה לא מצא זיקה ישירה בין
תכני החשיבה הפעילים הנובעים ממחלתו לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ואישר היתכנות לסטייה מינית
נלווית שאינה קשורה למחלתו (עמ' 11), להתרשמותו, הנאשם מבין כי מעשיו אסורים על פי חוק, ובהכחשתו את
ביצועם מנסה להגן על עצמו (עמ' 10). לצד זאת מצא כי קיימים אצל הנאשם "תסמינים שליליים" של מחלת
הסכיזופרניה המתבטאים בליקויים שונים באישיותו, לרבות קושי בוויסות דחפיו המיניים באופן נורמטיבי ואלו
מערערים את כושרו השיפוטי, פוגעים ביכולתו להבין את חומרת מעשיו ומגבילים את יכולת השליטה שלו במעשיו,
ובוויסות דחפיו המיניים. המומחה הוסיף כי התנהגות מינית בלתי מבוקרת שכיחה אצל חולים סכיזופרניים (עמ'
10), וכי טיפול תרופתי עשוי להגביר את מידת ויסות הדחפים ובהעדרו, כפי שהיה אצל הנאשם בתקופת ביצוע

העבירות, יכולת הוויסות פחותה ומוגבלת (עמ' 9,11).

תסקיר נפגעת עבירה - המתלוננת א' (אישום שני לכתב האישום)

מתסקיר קורבן עבירה בעניינה של המתלוננת א' מושא האישום השני עולה כי הנפגעת, קטינה בת 10, אביה נהרג לפני מספר שנים בתאונת דרכים, בת למשפחה מסורתית דתית, מטופלת מזה כתשעה חודשים במרכז טיפול לקטינים שעברו פגיעה מינית. בתסקיר תוארו השלכות הפגיעה על חייה, שהפכה מילדה רגועה, שמחה ותלמידה טובה לילדה עצבנית, מרדנית ופחדנית, שאינה מרוכזת בלימודים. המתלוננת מרבה להסתגר בחדרה, מתקשה לישון ולתת אמון בסובבים לה וחווה עוררות פיזית מוגברת המתבטאת בהתקפי זעם ורגישות יתר. עוד מאשימה את עצמה בכך שלא זיהתה כי היא מנוצלת ונפלה קורבן להתחזות. להערכת עורכת התסקיר, הפגיעה בה בגיל התפתחות מגבירה את עוצמתה ונזקיה. נוכח חשש ממחירים שעלולים לשלם המתלוננת ומשפחתה מצד הקהילה המסורתית בה הן חיות, נשמר דבר הפגיעה בסוד, דבר המקשה על התמודדותן. אמה של המתלוננת מבקשת להחמיר עם הנאשם וסבורה שיש לפצות את ביתה על הסבל שעוברת.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד סתיו גרוסמן, עמדה על חומרת ביצוען של עבירות מין ברשת, ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם שהם כבוד האדם, הגנה על קטינים מפני ניצול מיני, תחושת הביטחון של נפגעות העבירה, זכותן לאוטונומיה על גופן, נפשו, צנעתן ופרטיותן. עוד טענה כי מידת הפגיעה בערכים גבוהה בשל אופי העבירות, ריבוי, משך הזמן בו בוצעו - כחודשיים ימים, ונסיבות ביצוען, לרבות הפן האלים הנלווה והפנתה לנזק הרב שגרם לקורבנותיו, למידה הרבה של התחכום שבמעשיו והמניפולטיביות בה נקט בשיח עם הקורבנות, ולאומיו האלימים עת סירבו להיענות לדרישותיו, כל זאת כשמבין היטב את הפסול במעשיו.
7. עוד עותרת להעדיף את מסקנות חו"ד מב"ן על פני חוות דעתו של מומחה ההגנה וסבורה שלא הונח בסיס לקבוע קרבה לסייג לאחריות פלילית בעניינו של הנאשם. לטענתה, הנאשם הבין את הפסול במעשיו, יכול היה לשלוט בהם שליטה מלאה ואין להם כל קשר למחלת הנפש ממנה סובל. לדברי ב"כ המאשימה, קביעתו של מומחה ההגנה, כי מחלת הנאשם פוגמת ביכולתו לשלוט במעשיו אינה מבוססת, אינה מתיישבת עם טיב המעשים שאינם אימפולסיביים ועם גרסתו, ולא נתמכה בספרות מקצועית.
8. המאשימה עתרה לעונש ראוי בן 4 שנים ולקביעת מתחם ענישת מאסר נפרד לכל אישום, כך שבאישום הראשון ייקבע מתחם הנע בין 3-6 חודשי מאסר; באישומים השני והשלישי 24-40 חודשים בכל אחד; באישום הרביעי 18-36 חודשים; באישום החמישי 9-18 חודשים; באישום השישי 3-9 חודשים. עוד הפנתה לסעיף 355 בחוק הקובע עונש מזערי בגין ביצוע עבירות המין בהן הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה סבורה שהעונש לו עותרים משקלל את כלל נתוניו, והגם שמדובר בנאשם שאינו מטופל ומסוכנותו מוגברת, ראוי למקמו נוכח עברו הנקי, הודאתו ומחלת הנפש ממנה סובל, בתחתית המתחם לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננות.
9. ב"כ הנאשם, עו"ד גבאי-מנדלמן, עמדה בטיעוניה על תיקון כתב האישום לקולא עקב קשיים ראייתיים, לדבריה, רב העבירות שבהן הורשע הנאשם אינן ברף גבוה, ומעשיו ברב האירועים אינם חמורים מאד. עוד עתרה לאימוץ מסקנות מומחה ההגנה ולקביעה, כי עקב מצבו הנפשי, הנאשם קרוב לסייג לאחריות הפלילית לפי סעיף 40ט(9) לחוק, ויש בכך כדי להשפיע לקולא על מתחם הענישה. לדבריה, הנאשם חולה מזה מספר

שנים במחלת סכיזופרניה קשה, שאובחנה לאחר שאושפז לראשונה לפני כשנתיים, וקיים קשר ישיר בין מחלתו למעשיו שנבעו מהתנהגות מינית לא מווסתת. הסניגורית אינה מתעלמת מכך שהנאשם הפסיק ליטול את הטיפול התרופתי בסמוך לביצוע המעשים אך סבורה שהדבר נבע מכך שאובחן זמן לא ממושך לפני כן ולא הבין את משמעות אי נטילת הטיפול והשפעתו על חוסר יכולתו לווסת את דחפיו. עוד להשקפתה, גרסתו בחקירותיו אינה שוללת את השפעת מחלתו. על כן עתרה לגזור עליו עונש שנותן ביטוי לקושי בשליטתו במעשיו ולהבנתו החלקית את חומרת מעשיו. אשר לנאשם, הדגישה כי מאחוריו משפחה תומכת, ושהוא נכון לעבור טיפול תרופתי לוויסות דחפיו המיניים. משכך, סבורה כי יש לקבוע מתחם ענישה מתון, ובהתחשב בגילו, עברו הנקי, נסיבות מעשיו ומחלתו, עתרה לעונש מאסר בן שנתיים.

הצדדים הגישו אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתם העונשית.
10. **הנאשם בדברו האחרון** הודה במעשיו, הביע צער וביקש להסתייע בטיפול מתאים לצרכיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. עתירת המאשימה, בהמשך להסכמת הצדדים, לעונש ראוי בן 4 שנים אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם ענישה הולם. אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק (דברי כב' השופט י.אלרון, ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' גולאני**, פסקה 16 (28.11.2021), ע"פ 2524/15 **שפנוביץ' נ' מדינת ישראל**, 8.9.2016).

12. הנאשם הורשע בשישה אישומים שונים, עתירת המאשימה לסיווג מעשיו השונים "אירועים" נפרדים, קביעת מתחם נפרד לכל אירוע וקביעת עונש כולל למכלול האירועים מקובלת עליו ומתיישבת היטב עם מדיניות הפסיקה (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, 29.10.2014). הנאשם פגע במתלוננות שונות, הגם שפעל בדפוס פעולה דומה, והקשר עם כלל קורבנותיו בוצע כולו באמצעים וירטואליים, התחזה לדמויות שונות וקיימים הבדלים בין מעשיו (ע"פ 1228/17 **מדינת ישראל נ' שנהר**, פסקה 22, 3.10.2017 ; ע"פ 512/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 21-22 (4.12.2013)).

13. המעשים שבהם הורשע הנאשם, ממחישים פעם נוספת את הסכנה הטמונה בשימוש ברשתות מקוונות על ידי עברייני מין, כדי לפתות, קורבנות, קטינים וקטינות רכים בשנים, להיענות לבקשות ודרישות מיניות מעוותות, כדי לספק את יצריהם המיניים הסוטים.
יפים לעניינו דברים שנאמרו בעניין זה בע"פ 6391/20 **מדינת ישראל נ' בטיטו**, פסקאות 3-4 (01.08.2021):

"שומה לחזור ולהתריע מפני העבריינות הנדונה כאן, עבריינות-מין במעבה האינטרנט. בקלות בלתי-נסבלת, בחסות האנונימיות, ובזמינות המתאפשרת ברשת האינטרנט ובחדרי הצ'אט, יוצרים עברייני-מין קשרים, גם עם קטינים וקטינות שדעתם קלה, אישיותם עדיין לא מגובשת, והם ניתנים להשפעה בקלות. עברייני-המין, מנעים

מרצון לסיפוק מיני, מפעילים מניפולציות כלפי אותם קטינים וקטניות, משכנעים אותם לשתף פעולה, לבצע בעצמם מעשים מיניים, להפיץ תמונות עירום, וכיוצא באלה מרעין בישין... צריך להחליץ חושים ולעשות מעשה לצורך טיפול ב'מכת מדינה' זו. במה שנוגע לבית המשפט - עלינו להחמיר בענישה על עברייני-מין וירטואליים; למען יראו וייראו. הענישה צריכה לבטא את הסלידה מן המעשים הללו, את פגיעתם הרעה, ואת הצורך במעטפת של הגנה על קטינים ברשת האינטרנט".

[ראו גם ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15-16 (11.11.2018); ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 (6.7.2015); ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, פס' 13 (16.1.2014); ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל (26.12.2013); בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 4 (22.3.2013)].

14. פן חומרה נוסף שהודגש בפסיקה נוגע לקלות ביצוע העבירות במרחב המקוון, הקושי בגילויין וזמינותה של הרשת המאפשרת לתוקף לפעול בחסות האנונימיות מתוך ביתו, ומכל מקום, כלפי קורבן מרוחק או מספר קורבנות בו זמנית.

בהקשר זה נאמרו בע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2015), הדברים הבאים:

"על כל אלה יש להוסיף, כפי שכבר צוין, כי הזמניות המידית, האנונימיות והיכולת ליצור קשר עם קורבנות רבים, כמו גם הסיכון המועט להיתפס, הופכים את עבירות המין בזירה האינטרנטית למסוכנות אף יותר מבעולם המציאות, והכמות הגדולה של ילדות ונערות צעירות שהמערער לכד ברשתו- תוכיח. זו מציאות בעייתית מאוד ההופכת קטינים וקטניות ל"טרף קל" לשוחרי רע מסוג המערער" (שם, פסקה 19).

עוד נזכיר בהקשר זה את הוראת סעיף 355 לחוק המורה על הטלת עונש מזערי על עברייני מין ש"לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".

15. הנאשם הורשע בכך שביצע מסכת מעשים תוך ניצול לרעה של רשתות חברתיות מקוונות, הטיקטוק והוואטסאפ המועדפות ע"י משתמשים צעירים, ליצירת קשר עם קטניות. הנאשם יצר לעצמו זהויות בדויות של נערות צעירות, במטרה ליצור קשר עם קטניות, לפתותן במרמה להתכתב איתו ובהמשך להצטלם עבורו בעירום מלא או חלקי, ולבצע בעצמן מעשים מגונים. במטרה לרכוש את אמונו, שלח לקטניות תמונות או סרטונים של נערה הנחזית להיות הדמות אותה גילם בפניהן. הנאשם לא הסתפק בכך, כשלא הצליח להשיג את הסכמתן בדרכי פיתוי ומרמה, איים, סחט והטרד, והכל לשם גירוי או סיפוק מיני. מדובר במעשים שבוצעו תוך שימוש, לעיתים, באיומים ובמניפולציות, וניצול תמימותן ופער הכוחות והגילאים ביניהם. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה קשה בפרטיות הקטניות, האוטונומיה על גופן, בכבודן ובתחושת בטחונן שעה שהעבירות מבוצעות בהן כשהן מצויות בביתן.

16. אין מדובר במעידה חד פעמית אלא במסכת מעשים מתוכננת, שביצע במשך תקופה של חודשיים ימים, שורה של עבירות מין שעיקרן מעשים מגונים כלפי שלוש קטניות בגילאים 9-12 ונפגעת עבירה נוספת שגילה אינו ידוע. האישומים החמורים בכתב האישום, הם אלו המתוארים במסגרת האישום השני והשלישי, בשניהם דפוס פעולה דומה: הנאשם מתחזה לקטינה, מבקש ומפתה את הקורבן לבצע בעצמה מעשים מגונים ולשלוח לו תמונות עירום חלקי שלה, ולאחר שמסרבת להמשיך בקשותיו, מאיים עליה כי יפרסם את הסרטונים כדי להניעה להמשיך ולעשות כרצונו.

כמתואר באישום השני, צילמה המתלוננת א', בת 10, לבקשתו, סרטונים אינטימיים שבהן פלג גופה התחתון חשוף, והיא מראה את איבר מינה וישבנה וסרטונים נוספים, שבהם מבצעת בעצמה מעשים מגונים ומכאיבה לעצמה. הנאשם המשיך וביקש שתשלח סרטונים מיניים דומים, ניסה לרכוש את אמונה בכך ששלח לה ארבעה

סרטונים שבהן נראות קטינות מבצעות מעשים מיניים ומשדרישותיו לא נענו, סחט את הקטינה בכך שאיים לפרסם את הסרטונים ולביישה בקרב סביבתה, וזאת כדי להניעה להמשיך ולשלוח לו תכנים מיניים. כמתואר באישום השלישי, במקביל למעשים שתוארו לעיל, פונה באמצעות רשת הטיקטוק לקטינה נוספת, גם היא בת 10, מתייצג בכזב כקטינה בת 9 ומציע שיהיו חברות. הנאשם מבקש ממנה שתשלח לו סרטונים בעלי אופי מיני, והקטינה- שסבורה כי מתכתבת עם חברתה- שולחת לו סרטונים רבים שבהם נראית בעירום חלקי ומבצעת בעצמה מעשים מיניים, את אחד הסרטונים שלח הנאשם למתלוננת א' במסגרת שיחתם. הנאשם לא הסתפק בכך, דרש כי תשלח לו סרטונים נוספים ואיים עליה שאם לא תעשה כן, יפרסם את הסרטונים ששלחה ואסר עליה לספר על תכני שיחתם. על אף שסירבה, המשיך להפציר בה להענות לדרישותיו והטרידה באמצעות שליחת עשרות הודעות, חלקן בעלות תוכן מיני. בהמשך לאיומיו והטרדותיו, שלחה לו הקטינה ב' תמונה נוספת, גם בכך לא הסתפק, דרש ואיים שתשלח סרטונים נוספים, ביקש שתגיע לביתו לישון איתו ואם לא תעשה כן, יפרסם את הסרטונים ולא עזבה עד שנחסם על ידה.

בדרך דומה ניסה הנאשם לפעול כלפי המתלוננת ד', שזהותה וגילה אינם ידועים, אך לא קיבל ממנה סרטונים ותכנים מיניים שסיפקו אותו ועל כן ניסה לסוחרה באיומים.

אף מעשיו של הנאשם כלפי מתלוננת ג' אינם קלים וכללו דרישות, בקשות והטרדות רבות. אלא שבמקרה זה לא הצליח ללכדה ברשתו, הקטינה שלחה לו תמונה אחת שבה נראית לבושה ופניה מטושטשות והבהירה שאינה מעוניינת לשתף איתו פעולה. הנאשם לא כיבד את בקשתה, הטרידה באמצעות מספר רב של הודעות עד שנחסם על ידה.

17. הנאשם איתר במכוון קטינות-ילדות, פעל מולן בתחכום, הפעיל לחצים, ותמרן את קורבנותיו לבצע את זממו תוך ניצולן לסיפוק יצריו המיניים הסוטים, יעידו על כך עשרות תמונות וסרטוני תועבה, בהם נראים קטינים מבצעים מעשים מיניים, שנתפסו במכשיר הטלפון שלו (אישום שביעי). מעשיו מכוערים וקשים ומשלבים מעשים מיניים בקטינות ורכיבי אלימות וכוחנות. הסרטונים שנתפסו אצלו כוללים את סרטוני מתלוננות א' ו-ב' ומלמדים, כי האיום שאיים הנאשם על הקטינות בדבר חשיפתם, נותר שריר וקיים. בנוסף לאיומים, הטריד את הקטינות ב' ו-ג' בכך ששלח להן לטלפון הנייד עשרות הודעות בעלות אופי מיני. הנאשם גרם במעשיו נזק משמעותי לקטינות, יעיד על כך תסקירה של המתלוננת א', שהשלכות האירועים נתנו בה אותותיהן בכל תחומי חייה. מעבר לפגיעה המינית, האיום שאיים על הקטינות כי יפרסם את הסרטונים ויביישן בקרב משפחתן וסביבתן, פגע בפגיעה קשה בבטחון ובשלווה חייהן, לא בכדי שומרת מתלוננת א' את דבר הפגיעה בסוד מחשש שתשלם מחירים נוספים ובלתי הפיכים שייפגעו בה ובמשפחתה.

18. **אשר לקרבה לסייג לאחריות פלילית**, לטענת ההגנה, מחלת הסכיזופרניה ממנה סובל ותסמיניה מקרבת אותו לסייג לאחריות פלילית בהתאם לסעיף 40ט' (9) לחוק ויש ליתן לה משקל משמעותי כנסיבה לקולה בקביעת מתחם הענישה. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם, בין השאר, ב"קרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1", הנסיבות הנוגעות למצבו הנפשי של נאשם בעת ביצוע העבירה, מניית בס"ק (6) ו-(7), ובגדרם נדונים "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו... ו-"יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו".

הפסיקה הכירה בכך, שמצבו הנפשי של נאשם בעת ביצוע העבירה מהווה שיקול רלוונטי לעניין העונש, אף במצבים בהם נמצא אחראי למעשיו. כך קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"השאלה מה המשקל שיש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה לצורך הקלה בעונש, היא שאלה "כמותית", שאיני רואה לקבוע בה מסמרות. כל מקרה יש לבחון לגופו

על פי נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ועל פי נסיבותיו האישיות של הנאשם. במכלול הנסיבות הקשורות למבצע העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הגבלה בעטייה יכולתו - לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34 ח - להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה. על מידת הפגיעה ביכולתו של מבצע העבירה להבין את מעשהו או להימנע ממנו, ניתן ללמוד ממכלול הראיות, לרבות מעשיו של מבצע העבירה לפני האירוע, במהלכו ולאחריו וכן מחוות דעת מומחים... מידת אחריותו המוסרית של העבריין למעשה שביצע נגזרת מגודל הפגיעה בתפיסת המציאות ובמידת השליטה שלו על מעשהו בשל מצבו הנפשי, ובהלימה לכך, על בית המשפט לגזור את עונשו לקולה או לחומרה" (ע"פ 10416/07 דולינסקי נגד מדינת ישראל, פסקה 11-12 [7.12.09]; ראו גם ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.16); ע"פ 2406/09 אלבו נ' מדינת ישראל (15.9.10)).

19. הנטל להוכחת הקרבה לסייג לאחריות פלילית, מוטל על כתפי הנאשם הטוען זאת, ורף ההוכחה הנדרש, כפי שנקבע בסעיף 40' (ג) לחוק, הוא ברמה של מאזן הסתברויות (ע"פ 7876/15 חמאמרה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (30.8.17)). ללמדנו, כי לא די שהנאשם יעורר ספק סביר בקיומה של נסיבה זו, ודרישת הוכחת קיומו של סייג היא ברף גבוה יותר.

20. כזכור, הצדדים אינם חלוקים בשאלת כשירות הנאשם לעמוד לדין ואחריותו למעשיו, אלא במידת יכולתו להבין את הפסול שבהם ולהימנע מהם בשל תחלואתו הנפשית. טענת ההגנה מורכבת, מוסכם עליה כי מעשיו של הנאשם לא נבעו, בזיקה ישירה, ממחלת הסכיזופרניה אלא מסטייה מינית. אלא שלטענתה, הנתמכת בחוו"ד ד"ר אלטמרק, ליקויי אישיות שהם פועל יוצא של המחלה מגבילים את מידת יכולתו לשלוט ולווסת את דחפיו המיניים ומערערים את יכולתו להבין את חומרת מעשיו ובהלימה לכך, מקרבים את מצבו לסייג לאחריות פלילית ומצדיקים הפחתה בעונשו.

21. **בנסיבות הנדונות, ולאחר שעינתי בחוות הדעת ושמעתי טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי לא עלה בידי הנאשם להרים את נטל ההוכחה ולבסס טענתו כי מצבו הנפשי מקרבו לסייגי האחריות הפלילית.** חוות דעת מב"ן קבעה שהנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. בחקירותיו במשטרה ובבדיקתו בסמוך לאחר ביצוע העבירות (פברואר 2022) טען כי מודע לאיסור החוקי להתנהלות מינית עם קטינות, הכחיש נחרצות את המיוחס לו בכתב האישום והתרשמות מב"ן הייתה שתשובותיו מגמתיות (עמ' 10 לחוות הדעת). ד"ר אלטמרק התרשם ששיקר בשאלת משיכתו לקטינות (עמ' 8 לפרוטוקול) ואישר שחומר החקירה מלמד שמבין היטב את הפסול שבמעשיו (עמ' 10 לפרוטוקול). לכך אוסיף, את נסיבות מעשיו, אין מדובר במעשים ספונטניים שמשכם קצר אלא במעשים מתוכננים היטב, כלפי מספר קטינות, במהלכם מנהל עם הקטינות שיח ממושך ומנסה לרכוש את אמונו. דפוס הפעולה שבו נוקט מחושב ומשלב התנהלות אלימה, תחילתו בהתחזות ובקשות מהקטינות והמשכו בדרישות, סחיטה ואיומים, כשבמהלכם ממוקד הנאשם בדבר אחד בלבד והוא סיפוק יצריו המיניים. מודעותו לכך שמעשיו אסורים נלמדת גם מבקשתו מקטינות א' ו-ב' שלא לספר על תוכן שיחתם. מכלול נתונים אלו מלמד כי הבין את אשר הוא עושה ומצוי בשליטה על מעשיו.

22. טיב מעשיו, ריבויים ואופיים מעידים כי סובל מסטייה מינית, מאחר שהוא אינו מאובחן ושלל משיכה לקטינות, עולה קושי ממשי לקבל את טענת ההגנה, כי דחפיו המיניים המוגברים הם תולדה של תסמיני מחלתו ולא חלק ממאפייני הסטייה המינית ממנה סובל. לכך אוסיף כי הנאשם אחראי להדרדרות מצבו הנפשי הנובעת מכך

שבסמוך לאירועים עשה שימוש בסמים והפסיק ליטול טיפול תרופתי, שכל הנראה היה מייצב את מצבו ולדברי מומחה ההגנה אף היה מסייע בוויסות דחפיו. אבחוננו כחולה נפש הזקוק לטיפול, זמן לא ממושך לפני כן, אינו יכול לשמש תירוץ לאי נטילת הטיפול. עוד מצאתי טעם בטענת המאשימה, כי מסקנות מומחה ההגנה, בניגוד לחוו"ד מומחה מב"ן, התבססו על אבחון קצר, לא נתמכו בספרות מקצועית, ואין מתיישובות עם ממצאי הבדיקות הקליניות וההסתכלות שבוצעו לנאשם בסמוך למועד האירועים.

23. בנסיבות האמורות לא מצאתי לקבל את טענת ההגנה ולו בחלקה. **הנאשם שסובל ממחלת נפש ביצע את המעשים המיוחסים על רקע סטייה מינית כשהוא מונע מרצון לסיפוק מיני, מבין את משמעות מעשיו ומסוגל לשלוט בדחפיו.** יכול שאי נטילת טיפול תרופתי, החמירה את מצבו והגבירה את דחפיו, אך גם בכך אין כדי לסייע לו בסוגיה זו. בהעדר קרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור, אין מקום להתחשב במצבו הנפשי בקביעת מתחם הענישה אלא בעת גזירת העונש בתוך המתחם (ע"פ 4283/22 באחיט נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (1.12.22)).

24. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא **ברף הגבוה.** בהקשר זה נתתי דעתי לריבוי המעשים, הרשעתו בעבירות אלימות, לצד החזקת חומרי תועבה רבים והנזק שגרם והנזק הצפוי לקטינות, קורבנות העבירה.

מדיניות הפסיקה הנוהגת

25. בפסיקה הנוהגת משתקפת מגמת החמרה בענישת עברייני מין הפועלים במרחב המקוון, ונקבע כי על העונש שייגזר עליהם לשקף את סלידת החברה מהמעשים, תוך שליחת מסר מרתיע ליחיד ולרבים (ע"פ 3235/22 **מרדכי אללו נ' מדינת ישראל**, פס' 13 (22.1.2023), ע"פ 3792/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2018)). בפסיקה רבה ומגוונת נדונו נאשמים בעבירות מין בגין מספר אישומים לעונש כולל אחד, אף במקרה שלפנינו עותרת המאשימה לעונש כולל בן 4 שנים, משכך לא מצאתי מקום לקבוע מתחם עונשי לכל אחד מהאישומים ואפנה לפסיקה הדנה במקרים של ריבוי עבירות מין ועבירות נלוות במרחב המקוון:

בע"פ 8720/15 **מדינת ישראל נ' פינטו** (11.9.2016) מקרה חמור יותר מעניינו, דן בית המשפט העליון בערעור וערעור שכנגד בעניינו של משיב שהורשע בשורת עבירות מין לרבות אינוס ומעשה מגונה, סחיטה באיומים ועבירות נלוות, שביצע ברשת האינטרנט כלפי חמש מתלוננות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד עונשו כך שירצה 5 שנות מאסר, חלף 3.5 שנות מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי; בע"פ 3792/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2018) נדחה ערעור המערער, בן 18, שהורשע בשמונה עשר אישומים של עבירות מין ברשת שביצע בקטינה במשך כשנה, ואף איים עליה שאם לא תיענה לדרישותיו יפיץ תמונות עירום ששלחה לו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4-7 שנות מאסר. המערער, ללא עבר, נדון למאסר בן 4 שנים וחצי;

בע"פ 5538/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.2.2019) הורשע המערער בשורת עבירות מין ברשת כלפי 15 מתלוננות בנות פחות מ-16 שנים. הנאשם נדון לעונש מאסר בן 5 שנים, הערעור נדחה; בע"פ 1288/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (3.10.2017) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של משיב

שהורשע בביצוע עבירות מין, כולל עבירות אינוס ומעשה סדום, וסחיטה באיומים ברשתות חברתיות כלפי חמש קטינות במשך כשלושה חודשים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-60 חודשי מאסר. בית המשפט התחשב בבעיה רפואית ממנה סבל, ליקוי שמיעה קשה, בגילו הצעיר ובתחילתו של הליך טיפולי, וגזר עליו מאסר בן 18 חודשים. במסגרת ערעורה טענה המערערת, כי בית המשפט נתן משקל יתר לנסיבות הנאשם. חרף התקדמות בהליכי שיקומו ונסיבותיו האישיות שאינן קלות, מצא בית המשפט העליון להתערב לחומרא בעונשו של המשיב ולהעמידו על 3 שנות מאסר;

בע"פ 1216/21 **לארי נ' מדינת ישראל** (19.5.2022) התקבל ערעור המערער שהורשע בביצוע שורת עבירות מין ברשת בדפוס פעולה דומה לעניינו. המערער, בן 31, התחזה ברשתות חברתיות לבחורה צעירה ופנה ל-27 מתלוננים, רובם קטינים, והניעם לקיים עמו שיחות וידאו ולצלם עצמם כשהם מבצעים מעשי סדום ומעשים מגונים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4-7.5 שנות מאסר, וגזר על המערער מאסר בן 4 שנים. בית המשפט העליון הפחית בעונש המערער, ש"עבר הליך שיקומי ממושך ומרשים" וסובל מבעיות בריאות, ל-18 חודשי מאסר;

בע"פ 1195/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.2020) נדחה ערעור המערער שהורשע בשורת עבירות מין ואיומים ברשת שביצע במשך כשלושה חודשים בקטינות בגילאים 9-12. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר. המערער, בן 19 בעת ביצוע העבירות, במהלך המשפט השתלב בהליך טיפול ייעודי, נדון למאסר בן 3 שנים;

ב"כ הנאשם הפנתה לתפ"ח 41309-12-14 **מדינת ישראל נ' מורובטי** (8.7.15) בו הורשע נאשם בעבירות מין ברשת, הנאשם, בן כ-20 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר, נדון למאסר בן 18 חודשים. מדובר בפסיקה ישנה ונקבע כי אלמלא גילו הצעיר היה מקום להשית עליו עונש מאסר מחמיר יותר. 26. עוד הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחיטה באיומים, בעבירות של הטרדה במתקן בזק ובהחזקת חומרי תועבה, עבירות חמורות המחייבות לכשעצמן הטלת עונשי מאסר שאינם קצרים.

אשר לעבירת סחיטה באיומים בהקשר לביצוע עבירת מין ברשת, אפנה לע"פ 4629/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.11.20), שם נקבע מתחם הנע בין 12-30 חודשי מאסר לעבירות סחיטה באיומים במסגרת ביצוע עבירות מין ברשת (מעשים מגונים והטרדה מינית), הערעור נדחה; בע"פ 3935/16 **עופר טמסוט נ' מדינת ישראל** (22.2.17) נקבע מתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בגין אישום אחד של עבירות מין מקוונות ואיומים, הערעור נדחה.

אשר להחזקת חומרי תועבה, אפנה **לפלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015) שם אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שנע בין שנה ל-4 שנות מאסר בגין החזקת ופרסום חומר תועבה שבו דמותו של קטין כאשר המערער ייצר את חומר התועבה (במקרה שבפנינו, בעניין מתלוננת ב'), ומתחם הנע בין 3-6 חודשי מאסר בגין החזקת חומרי תועבה ובהן דמותו של קטין שאינם פרי יצירתו של המערער [ראו עוד ע"פ 4629/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.11.20); תפ"ח (מח' ב"ש) 14793-01-19 **ישראל נ' שלו** (11.11.20)]. **לעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק**, מנעד הענישה רחב, החל מעונשים צופי פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לרוב נלווית לעבירה אחרת כדוגמת מין או איומים (ראו למשל רע"פ 4976/18 **כהן ריאני נ' מדינת ישראל** (12.8.2018); ת"פ (ראשל"צ) 30692-03-14 **מדינת ישראל נ' בנשימול** (29.12.16) וההפניות שם).

27. כזכור, המאשימה עתרה לעונש ראוי של 4 שנות מאסר, מדובר בעתירה מתונה, החורגת לקולא גם מהמתחמים שהציעה ומהפסיקה הנוהגת, ניכר שניתן בה משקל ממשי לנסיבות הנאשם ובעיקר למצבו הנפשי. לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, פגיעתו המשמעותית בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי, שלא בלי התלבטות, לאמץ את מתחם המאשימה ואני קובעת מתחם ענישה כולל הנע בין 45-72 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשם

28. הנאשם שבפניי, בן 27, ללא עבר פלילי, לוקה בסכיזופרניה, עובר למעצרו צרך סמים (מריחואנה) בתדירות גבוהה. הנאשם חסר מקצוע, עבד לסירוגין בתחום הבנייה, מתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי. בסמוך לביצוע המעשים הפסיק ליטול את הטיפול התרופתי, ולא שיתף פעולה כנדרש עם גורמי בריאות הנפש.

29. הנאשם הודה במיוחס לו והביע צער על מעשיו, כמו כן נתון במעצר זמן ממושך. הנאשם כאמור לא אובחן ולא נערכה לו הערכת מסוכנות מינית, נראה כי השילוב בין סטייתו המינית ומצבו הנפשי, בעיקר שאינו מטופל, יש בה כדי להגביר את רמת הסיכון הנשקף ממנו. ניתן רק לקוות שיעשה את שהבטיח, יימנע משימוש בסמים, יטפל בבעיותיו הנפשיות, ובמקביל בהפחתת דחפיו המיניים.

30. משקל ממשי יש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם הסובל ממחלת סכיזופרניה. בדבריו לעונש הביע נכונות להשתלב בטיפול וחזקה על הגורמים הרלוונטיים בשירות בתי הסוהר שישלבוהו בטיפול מתאים.

31. נוכח הסיכון הרב שנשקף ממנו, העדרו של הליך טיפולי בצירוף שיקולי הרתעת הרבים, ראוי היה למקם את עונשו הרחוק מתחתית המתחם. נוכח מצבו הנפשי מצאתי להתחשב בו בגדרי המתחם ולמקם את עונשו בתחתיתו.

32. **אשר לפיצוי המתלוננת**- כידוע, הפיצוי הקבוע בסעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא פיצוי אזרחי במהותו ותכליתו שיפוי הנפגע על הנזק והסבל שנגרמו לו. מדובר בפיצוי ראשוני בלבד, הנפסק בהתאם להתרשמותו והערכתו של בית המשפט, על-פי נתונים המובאים בפניו בלא הוכחת נזק מדויקת. עוד נבהיר כי ההלכה הפסוקה קבעה שבקביעת גובה הפיצוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ראו, למשל, ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2015); ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2015)). הנזק שנגרם למתלוננת א' רב ומשפיע על כל תחומי חייה, המתלוננת מטופלת ועולה צורך ממשי להמשך טיפול ממשי ומורכב. הדברים נכונים גם ביחס לנזק שנגרם למתלוננת ב' כתוצאה מהמעשים החמורים שנעשו והפגיעה בבטחונה ושלוות חייה. עוד אפסוק פיצוי למתלוננת ג', הגם שבשיעור נמוך יותר. הפיצוי נדרש במקרה שבפנינו גם כדי ללמד כי חרטתו של הנאשם כנה ואמיתית. משמדובר בנאשם חולה שלא עבד, אתחשב גם בכך.

33. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **48 חודשי מאסר בפועל** החל מיום מעצרו 9.2.2022.

ב. 12 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת מין או עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. 8 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת מין מסוג עוון או עבירה של החזקת חומרי תועבה או עבירת הטרדה במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. פיצויים למתלוננות שיחולקו באופן הבא: 15,000 ₪ למתלוננת א'; 10,000 ₪ למתלוננת ב' ו-4000 ₪ למתלוננת ג' מושא האישום הרביעי, סה"כ 29,000 ש"ח; למתלוננת א' ישולם פיצוי בסך 5,000 ₪ עד ליום 1.5.23. יתר הפיצויים ישולמו לכל אחת מהמתלוננות ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.6.23, ויועברו למתלוננות (או הוריהם) על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. כל הפריטים שנתפסו מידי הנאשם יחולטו ו/או יושמדו לפי שיקול דעתה של משטרת ישראל.

עותק מגזר הדין יועבר לפסיכיאטר המחוזי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, במעמד הצדדים.